

TRETTIOFJÄRDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 27 NOVEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Dan 1:1-6, 8-20

I Jojakims, Judas kungs, tredje regeringsår kom Nebukadnessar, kungen i Babel, mot Jerusalem och belägrade det. Och Herren gav Jojakim, Judas kung, i hans hand, likaså en del av kärlden i Guds hus, och han förde dem till Sinears land, in i sin guds hus. Och kärlden förde han in i sin guds skattkammare.

Och kungen befallde Aspenas, sin överste hovman, att han skulle av Israels barn ta till sig ynglingar av kunglig släkt eller av förnäm börd, sådana som inte hade något lyte, utan var vackra att skåda och utrustade med förstånd till att inhämta allt slags visdom, kloka och läraktiga ynglingar, som kunde bli dugliga att tjäna i kungens palats. Dem skulle han låta undervisa i kaldéernas skrift och språk. Och kungen bestämde åt dem ett visst underhåll för var dag, av kungens egen mat och av det vin han själv drack, och befallde att man skulle uppfostra dem i tre år. När den tiden hade gått, skulle de få tjänstgöra hos kungen. Bland dessa var nu Daniel, Hananja, Misael och Asarja, av Judas barn.

Men det var angeläget för Daniel att inte orena sig med kungens mat eller med vinet som denne drack av, och han bad överste hovmannen att han inte skulle tvingas orena sig. Och Gud lät Daniel finna nåd och barmhärtighet inför överste hovmannen. Men överste hovmannen sade till Daniel: »Jag fruktar att min herre, kungen, som har bestämt om er mat och dryck, då skall finna era ansikten magrare än de ynglingars som är jämnåriga med er, och att ni så skall dra skuld över mitt huvud inför kungen.«

Då sade Daniel till hovmästaren som av överste hovmannen hade blivit satt till att ha uppsikt över Daniel, Hananja, Misael och Asarja: »Gör ett försök med dina tjänare i tio dagar, och låt ge oss grönsaker att äta och vatten att dricka. Sedan må du jämföra vårt utseende med de ynglingars som har ätit av kungens mat, och efter vad du då anser må du göra med dina tjänare.«

Och han lyssnade till denna deras begäran och gjorde ett försök med dem i tio dagar. Och efter de tio dagarnas förlopp befanns de vara vackrare att skåda och ha bättre hull än alla de ynglingar som hade ätit av kungens mat. Då lät hovmästaren dem också i fortsättningen slippa den mat som hade varit bestämd för dem och det vin som de skulle ha druckit, och gav dem grönsaker. Åt dessa fyra ynglingar gav nu Gud kunskap och insikt i allt slags skrift och visdom, och Daniel fick förstånd på alla slags syner och drömmar.

Och när den tid hade gått, efter vilken de, enligt kungens befallning, skulle föras fram inför honom, blev de av överste hovmannen förda inför Nebukadnessar. När då kungen talade med dem, fanns bland dem alla ingen som kunde liknas vid Daniel, Hananja, Misael och Asarja, och de fick så tjänstgöra hos kungen. Och närhelst kungen tillfrågade dem i en sak som fordrade vishet i förståndet, fann han dem vara tio gånger klokare än någon av de spåmän och besvärjare som fanns i hela hans rike.

Responsoriepsalm

Till Dan B:29–33

Prisad vare du, Herre, våra fäders Gud,
R. lovad och upphöjd i evighet,
och prisat vare din härlighets heliga namn,
R. lovat och upphöjt i evighet.
Prisad vare du i din heliga härlighets tempel,
R. lovad och förhärligad i evighet.
Prisad vare du som tronar på keruberna
och ser ned i djupen,
R. lovad och upphöjd i evighet.
Prisad vare du på din kungatron,
R. lovad och upphöjd i evighet.
Prisad vare du i himlens boningar,
R. lovad och ärad i evighet. R.

Halleluja

Jfr Matt 24:42a, 44

V. Håll er vakna,
ni vet inte när Människosonen kommer.

Evangelium

Luk 21:1–4

Vid den tiden tittade Jesus upp och såg hur de rika lade sina gåvor i tempelkistan. Men han såg också en fattig änka lägga ner två kopparslantor, och då sade han: »Sannerligen, den där fattiga änkan gav mer än alla de andra. De tog av sitt överflöd och lade det bland gåvorna, men hon gav i sin fattigdom allt vad hon hade att leva på.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Dan 1:1–6, 8–20

Under kung Jójakims tredje regeringsår i Juda kom Nebukadnéssar, kungen av Babylonien, och belägrade Jerusalem. Herren gav Jójakim, kungen av Juda, i hans våld, och även en del av tempelkärnen i Guds hus. Nebukadnéssar tog med sig kärnen till Shínar och förde dem till sin guds skattkammare.

En dag gav kung Nebukadnéssar i uppdrag åt Ashpénas, sin överste kammarherre, att välja ut några israelitiska prinsar och ädlingar: unga män utan lyte, ståtliga att se på, bildade, kunniga och kloka, väl lämpade för tjänst i det kungliga palatset. De skulle få undervisning i kaldeernas litteratur och språk. Kungen bestämde också att de dagligen skulle få mat och vin från hans eget bord. De skulle utbildas i tre år och därefter träda i kungens tjänst. Bland dessa befann sig Daniel, Hanánja, Míshael och Asárja, alla från Juda.

Daniel var emellertid fast besluten att inte göra sig oren genom mat och vin från kungens bord. Därför anhöll han hos överste kammarherren att slippa det orena. Och Gud lät Daniel möta välvilja och förståelse hos överste kammarherren, men han sade: "Jag är rädd att min herre och konung, som har bestämt vad ni skall äta och

dricka, kan tycka att ni inte ser lika friska ut som de andra unga männen. Och då har ni satt mitt liv på spel." Daniel vädjade då till den man som överste kammarherren hade satt till att ha uppsikt över honom själv och över Hanánja, Míshael och Asárja: "Gör ett försök med oss i tio dagar, herre: låt oss få grönsaker att äta och vatten att dricka. Jämför oss sedan med de unga män som har ätit av kungens mat, och behandla oss efter vad du då får se." Han samtyckte till deras begäran och gjorde ett försök med dem i tio dagar. När de tio dagarna hade gått såg de bättre och mer välnärda ut än de andra unga männen, de som fick sin mat från kungens bord. Deras övervakare lät dem då slippa kungens mat och dryck, och i stället gav han dem grönsaker att äta.

Gud hade gett de fyra unga männen kunskap och insikt i skrifter och vishet av alla slag, och Daniel förstod sig på allt vad syner och drömmar heter. När den tid var inne som kungen själv hade bestämt fördes de av överste kammarherren inför Nebukadnéssar, och då kungen talade med dem fann han att ingen kunde mäta sig med Daniel, Hanánja, Míshael och Asárja. Så trädde de i kungens tjänst. Och varje gång han frågade dem till råds om något som krävde kunskap och insikt fann han dem tio gånger visare än alla spåmän och besvärjare i hela riket.

Responsoriepsalm

Till Dan B:29–33

R. Lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du, Herre, våra fäders Gud,

R. lovad och upphöjd i evighet,

och prisat vare din härlighets heliga namn,

R. lovat och upphöjt i evighet.

Prisad vare du i din heliga härlighets tempel,

R. lovad och förhärligad i evighet.

Prisad vare du som tronar på keruberna

och ser ned i djupen,

R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du på din kungatron,

R. lovad och upphöjd i evighet.

Prisad vare du i himlens boningar,

R. lovad och ärad i evighet. R.

Halleluja

Jfr Matt 24:42a, 44

V. Håll er vakna, var beredda,
ni vet inte vilken dag Människosonen kommer.

Evangelium Luk 21:1–4

Vid den tiden tittade Jesus upp och såg hur de rika lade sina gåvor i tempelkistan. Men han såg också en fattig änka lägga ner två kopparslantar, och då sade han: "Sannerligen, den där fattiga änkan gav mer än alla de andra. De tog av sitt överflöd

och lade det bland gåvorna, men hon gav i sin fattigdom allt vad hon hade att leva på.”

TISDAG DEN 28 NOVEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Dan 2:31–45

Daniel sade till Nebukadnessar: »Du, o kung, såg i din syn en stor bildstod stå framför dig, och den stoden var hög och dess glans mycket stor, och den var förskräcklig att skåda. Bildstodens huvud var av bästa guld, dess bröst och armar var av silver, dess buk och höfter av koppar; dess ben var av järn, dess fötter delvis av järn och delvis av lera. Medan du nu betraktade den, blev en sten lösripen, dock inte genom människohänder, och den träffade bildstoden på fötterna, som var av järn och lera, och krossade dem. Då blev på en gång alltsammans krossat, järnet, leran, kopparn, silvret och guldets, och det blev som agnar på en tröskloge om sommaren, och vinden förde bort det, så att man inte mer kunde finna något spår av det. Men av stenen som hade träffat bildstoden blev ett stort berg, som uppfyllde hela jorden.

Detta var drömmen, och vi vill nu säga kungen uttydningen: Du, o kung, kungarnas kung, åt vilken himmelens Gud har gett rike, väldighet, makt och ära, och i vilkens hand han har gett människors barn och djuren på marken och fåglarna under himmelen, varhelst varelser bor, och som han har satt till herre över allesammans, du är det gyllene huvudet. Men efter dig skall uppstå ett annat rike, ringare än ditt, och därefter ännu ett tredje rike, ett som är av koppar, och det skall råda över hela jorden. Ett fjärde rike skall också uppstå och vara starkt som järn, ty järnet krossar och sönderslår ju allt, och som järnet förstör allt annat, så skall också detta krossa och förstöra. Men att du såg fötterna och tårna vara delvis av krukmakarlera och delvis av järn, det betyder att det skall vara ett söndrat rike, dock så, att det har något av järnets fasthet, ty du såg ju järn finnas där, blandat med lerjord. Och att tårna på fötterna var delvis av järn och delvis av lera, det betyder att riket skall vara delvis starkt och delvis svagt. Och att du såg järnet vara blandat med lerjord, det betyder att väl en beblandning där skall äga rum, genom människosäd, men att delarna likväl inte skall hålla ihop med varandra, lika litet som järn kan förbinda sig med lera. Men i de kungarnas dagar skall himmelens Gud upprätta ett rike som aldrig i evighet skall förstöras, och vars makt inte skall bli överlämnad åt något annat folk. Det skall krossa och göra slut på alla dessa andra riken, men självt skall det bestå evinnerligen. Ty du såg ju att en sten blev lösripen från berget, dock inte genom människohänder, och att den krossade järnet, kopparn, leran, silvret och guldets.

Så har en stor Gud uppenbarat för kungen vad som skall ske i framtiden, och drömmen är viss, och dess uttydning är tillförlitlig.«

Responsoriepsalm

Till Dan B:34–38

Prisa Herren, alla hans verk.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni himlar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans änglar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, allt vatten ovan himlen.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, himlens hela här.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium

Luk 21:5–11

När några talade om templet, hur vackert det var med sin fina sten och sina praktgåvor, sade Jesus: »Allt detta som ni ser – det skall komma en tid då det inte lämnas sten på sten utan allt bryts ner.«

Då frågade de honom: »Mästare, när sker detta och vad blir tecknet på att det börjar?« Han svarade: »Se till att ni inte blir vilseledda. Många kommer att uppträda under mitt namn och säga: Det är jag, och: Tiden är nära. Men följ dem inte. När ni får höra om krig och oroligheter, så tappa inte besinningen. Detta måste först hända, men det är ännu inte slutet.« Och han sade till dem: »Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det blir svåra jordbävningar och pest och hungersnöd på den ena platsen efter den andra. Förfärliga ting skall ske och väldiga tecken visa sig på himlen.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Dan 2:31–45

Daniel sade till Nebukadnéssar:

”Konung, du såg i din syn en väldig staty. Den stod där framför dig, mäktig och starkt glänsande, en förfärande anblick. Huvudet på statyn var av rent guld, bröstet och armarna av silver, buken och höfterna av koppar, benen av järn, fötterna delvis av järn, delvis av lera.

Medan du såg på den rycktes en sten loss, utan att någon hand rörde vid den, och träffade statyns fötter av järn och lera och krossade dem. Då krossades alltsammans, järn, lera, koppar, silver och guld. Det spreds som agnar från tröskplatserna om sommaren, fördes bort av vinden och stod ingenstans att finna. Men stenen som hade träffat statyn blev till ett stort berg, som uppfyllde hela jorden. Detta var drömmen. Nu vill vi tyda den för konungen.

Du, konung, konungarnas konung, åt vilken himlens Gud har givit riket och makten, styrkan och äran och i vars hand han har lagt alla varelser: människorna, djuren på marken och fåglarna under himlen, var de än vistas, och som han har satt till herre över dem alla – du är det gyllene huvudet. Efter dig uppstår ett annat rike, ringare än ditt, och sedan ett tredje rike av koppar, vars makt omfattar hela jorden.

Det fjärde riket skall vara starkt som järn: liksom järnet krossar och slår sönder allt skall det riket krossa och bryta sönder alla de andra. Fötterna som du såg, delvis av krukmakarlera, delvis av järn, betecknar ett söndrat rike, med bara något av järnets fasthet; du såg ju att järnet var blandat med lera.

Tårna, delvis av järn och delvis av lera, betecknar ett rike som är både starkt och svagt. Att järnet du såg var blandat med lera, det innebär att man trots blodsband inte kan hålla samman – liksom järn aldrig kan blanda sig med lera. Under dessa kungars tid skall himlens Gud låta ett rike uppstå som aldrig någonsin skall gå under. Inget annat folk skall få makten över detta rike. Det skall krossa och tillintetgöra alla de andra rikena, men självt skall det bestå för evigt; du såg ju att en sten rycktes loss från berget, utan att någon hand rörde vid den, och krossade järn, koppar, lera, silver och guld.

Konung, det är en stor Gud som har låtit dig veta vad som skall ske i framtiden. Drömmen är sann och tydningen tillförlitlig.”

Responsoriepsalm

Till Dan B:34–38

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla hans verk,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni himlar,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans änglar,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, allt vatten ovan himlen,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, himlens hela här,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium

Luk 21:5–11

När några talade om templet, hur vackert det var med sin fina sten och sina praktgåvor, sade Jesus: ”Allt detta som ni ser – det skall komma en tid då det inte lämnas sten på sten utan allt bryts ner.” Då frågade de honom: ”Mästare, när sker detta och vad blir tecknet på att det börjar?” Han svarade:

”Se till att ni inte blir vilseledda. Många kommer att uppträda under mitt namn och säga: Det är jag, och: Tiden är nära. Men följ dem inte. När ni får höra om krig och oroligheter, så tappa inte besinningen. Detta måste först hända, men det är ännu inte slutet.”

Och han sade till dem: ”Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det blir svåra jordbävningar och pest och hungersnöd på den ena platsen efter den andra. Förfärliga ting skall ske och väldiga tecken visa sig på himlen.”

ONSDAG DEN 29 NOVEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Dan 5:1-6, 13-14, 16-17, 23-28

Kung Belsassar gjorde ett stort gästabud för sina tusen stormän och höll dryckeslag med de tusen. Medan nu Belsassar var under vinets välde, befallde han att man skulle bära fram de kärl av guld och silver, som hans fader Nebukadnessar hade tagit ur templet i Jerusalem. Ur dem skulle så kungen och hans stormän, hans hustrur och bihustrur dricka. Då bar man fram de gyllene kärl som hade blivit tagna ur tempelsalen i Guds hus i Jerusalem, och kungen och hans stormän, hans hustrur och bihustrur drack ur dem. Medan de så drack vin, prisade de sina gudar av guld och silver, av koppar, järn, trä och sten.

Då visade sig i samma stund fingrar som av en människohand, vilka mitt emot den stora ljusstaken skrev på den vitkalkade väggen i kungens palats, och kungen såg handen som skrev. Då vek färgen bort från kungens ansikte, och han uppfylldes av oroliga tankar, så att hans höfter skälvde och hans knän slog emot varandra.

När Daniel hade blivit hämtad till kungen, talade denne till Daniel och sade: »Du är ju Daniel, en av de judiska fångar som min fader kungen förde hit från Juda? Jag har hört sägas om dig att gudars ande är i dig, och att du har befunnits ha insikt och förstånd och särdeles stor vishet. Men om dig har jag hört att du kan ge uttydningar och reda ut invecklade ting. Om du alltså nu kan läsa skriften och säga mig dess uttydning, så skall du bli klädd i purpur, och den gyllene kedjan skall hängas om din hals, och du skall bli den tredje herren i riket.«

Då svarade Daniel och sade till kungen: »Dina gåvor må du själv behålla, och dina skänker må du ge åt en annan. Dem förutan skall jag läsa skriften för kungen och säga honom uttydningen: Du har förhävt dig mot himmelens Herre och låtit bära fram inför dig kärlden från hans hus. Och du och dina stormän, dina hustrur och bihustrur har druckit vin ur dem, och du har därvid prisat dina gudar av silver och guld, av koppar, järn, trä och sten, som varken ser eller hör eller vet något. Men den Gud som har i sitt våld din ande och alla dina vägar, honom har du inte ärat. Därför har nu av honom denna hand blivit sänd och denna skrift blivit tecknad.

Och så lyder den skrift som här är tecknad: Mene mene tekkel u-farsin. Och detta är uttydningen därpå: Mene, det betyder: Gud har räknat ditt rikets dagar och gjort slut på det. Tekkel, det betyder: du är vägdd på en våg och befunnen för lätt. Peres, det betyder: ditt rike har blivit styckat och givet åt meder och perser.«

Responsoriepsalm

Till Dan B:39-44

Prisa Herren, sol och måne.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, himlens stjärnor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, regn och dagg.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, alla vindar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, eld och solglöd.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, köld och hetta. R.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium

Luk 21:12-19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Innan allt detta händer skall man gripa er och förfölja er. Man skall överlämna er åt synagogorna och kasta er i fängelse och dra er inför kungar och ståthållare för mitt namns skull. Då får ni tillfälle att vittna. Lägg bara på minnet att ni inte skall förbereda några försvarstal, ty jag skall ge er ord och visdom som era fiender inte kan stå emot eller vederlägga. Ni skall bli förrådda till och med av föräldrar och syskon och släktingar och vänner. En del av er skall man döda, och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat. Genom att hålla ut skall ni vinna ert liv.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Dan 5:1-6, 13-14, 16-17, 23-28

Kung Belshássar gav ett stort gästbud för sina tusen stormän och drack vin med dem. Under dryckeslaget befallde Belshássar att man skulle hämta de kärl av guld och silver som hans far Nebukadnéssar hade fört bort från templet i Jerusalem; han själv och hans stormän, hans gemåler och konkubiner skulle dricka ur dem. Då hämtade man guldkärlen och silverkärlen som förts bort från templet i Jerusalem, och kungen och hans stormän, gemåler och konkubiner drack ur dem, och medan de drack vinet prisade de sina gudar av guld och silver, koppar och järn, trä och sten.

Plötsligt syntes fingrarna av en människohand som skrev på kungapalatsets vitkalkade vägg, invid lampstället. Kungen följde med blicken handen som skrev; han bleknade, fylld av onda aningar, han miste all kraft och benen skakade.

Daniel hämtades till kungen, och denne sade: "Du är alltså Daniel, en av de fångna judarna som min far kungen lät föra bort från Juda? Jag har hört sägas att du har gudomlig ande i dig och har gett prov på djupa insikter och stor vishet. Jag har hört att du kan ge tydningar och lösa svåra problem. Om du nu kan läsa skriften och säga mig vad den betyder skall du kläs i purpur, få en gyllene kedja om halsen och bli den tredje i riket."

Då svarade Daniel: "Behåll dina gåvor, belöningar kan du ge åt and-ra. Men skriften skall jag läsa och uttydningen skall jag ge dig.

Du har satt dig upp mot himlens herre, och du har låtit hämta kärlen från hans tempel. Du själv och dina stormän, dina gemåler och konkubiner har druckit

vin ur dem och prisat era gudar av silver och guld, av koppar och järn, av trä och sten – gudar som ingenting ser och ingenting hör och ingenting förstår. Men du har inte ärat den Gud som har ditt liv och ditt öde i sin makt. Det var han som sände denna hand och lät den skriva denna skrift. Skriften lyder: *Mené mené tékel u-farsín*. Och så skall orden tydas: *Mené* – Gud har räknat ditt rikets dagar och gjort slut på det. *Tékel* – du är vägd på en våg och befunnen för lätt. *Péres* – ditt rike har delats och givits åt meder och perser.”
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Till Dan B:39–44

R. Lovsång och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, sol och måne,
R. lovsång och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, himlens stjärnor,
R. lovsång och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, regn och dagg,
R. lovsång och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, alla vindar,
R. lovsång och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, eld och solglöd,
R. lovsång och upphöj honom i evighet.
Prisa Herren, köld och hetta,
R. lovsång och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Upp 2:10c

V. Var trogen intill döden, säger Herren,
så skall jag ge dig livets segerkrans.

Evangelium

Luk 21:12–19

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: ”Innan allt detta händer skall man gripa er och förfölja er. Man skall överlämna er åt synagogorna och kasta er i fängelse och dra er inför kungar och ståthållare för mitt namns skull. Då får ni tillfälle att vittna. Lägg bara på minnet att ni inte skall förbereda några försvarstal, ty jag skall ge er ord och visdom som era fiender inte kan stå emot eller vederlägga.

Ni skall bli förrådade till och med av föräldrar och syskon och släktingar och vänner. En del av er skall man döda, och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat. Genom att hålla ut skall ni vinna ert liv.”

TORSDAG DEN 30 NOVEMBER

S:T ANDREAS, APOSTEL

Fest

Läsning

Rom 10:9–18

Om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, skall du bli räddad. Hjärtats tro leder till rättfärdighet och munnens bekännelse till räddning. Skriften säger ju: *Ingen som tror på honom skall stå där med skam*. Det är ingen skillnad på jude och grek; alla har samme herre, och han ger av sin rikedom åt alla som åkallar honom. *Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli räddad*.

Men hur skall de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Hur skall de kunna tro på den som de inte har hört? Hur skall de kunna höra utan att någon förkunnar? Hur kan någon förkunna utan att vara utsänd? Det står skrivet: *Skönt ljuder stegen av dem som kommer med budskap om goda ting*. Men alla lyssnade inte till budskapet. Ty Jesaja säger: *Herre, vem satte tro till vad vi förkunnade?* Så bygger tron på förkunnelsen, och förkunnelsen på Kristi ord. Men då frågar jag: kanske har de aldrig hört den? Visst har de! *Över hela jorden nådde deras röst och till världens ändar deras ord*.

Responsoriepsalm

Ps 19:2–5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk
vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

Matt 4:19

V. Kom och följ mig.
Jag skall göra er till människofiskare, säger Herren.

Evangelium

Matt 4:18–22

När Jesus vandrade utmed Galileiska sjön, fick han se två bröder, Simon som kallas Petrus och hans bror Andreas. De stod vid sjön och fiskade med kastnät, för de var fiskare. Han sade till dem: »Kom och följ mig. Jag skall göra er till människofiskare«, och de lämnade genast sina nät och följde honom. När han gick vidare, fick han se två andra bröder, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, sitta tillsammans med sin far Sebedaios i båten och göra i ordning sina nät. Jesus kallade på dem, och genast lämnade de båten och sin far och följde honom.

FREDAG DEN 1 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Jag, Daniel, hade en syn om natten, och såg i den hur himmelens fyra vindar stormade fram mot det stora havet. Och fyra stora djur steg upp ur havet, det ena inte likt det andra. Det första liknade ett lejon, men det hade vingar som en örn. Medan jag ännu såg på det, rycktes vingarna av djuret, och det restes upp från jorden, så att det blev ställt på två fötter som en människa, och ett mänskligt hjärta blev givet åt det.

Sedan fick jag se ännu ett djur, det andra i ordningen. Det var likt en björn, och det reste upp sin ena sida, och det hade tre revben i sitt gap, mellan tänderna. Och till det djuret blev så sagt: »Stå upp och sluka mycket kött.«

Därefter fick jag se ett annat djur, som liknade en panter, men på sina sidor hade det fyra fågelvingar. Och djuret hade fyra huvuden, och välde blev givet åt det.

Därefter fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, mycket förskräckligt, fruktansvärt och starkt. Det hade stora tänder av järn, det uppslukade och krossade, och vad som blev kvar trampade det under fötterna. Det var olik alla de förra djuren och hade tio horn. Men under det att jag betraktade hornen, fick jag se hur mellan dem ett annat horn sköt upp, ett litet, för vilket tre av de förra hornen blev bortstötta. Och se, det hornet hade ögon lika människoögon, och en mun som talade stora ord.

Medan jag ännu såg på detta, blev troner framsatta, och en som var gammal satte sig ned. Hans klädnad var snövit, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var av eldslågor, och hjulen på den var av flammande eld. En flod av eld strömmade ut från honom. 1 000 gånger 1 000 var hans tjänare, och 10 000 gånger 10 000 stod där till hans tjänst. Så satte man sig ned till doms, och böcker blev öppnade.

Medan jag nu såg på detta, skedde det att, för de stora ords skull som hornet talade – medan jag ännu såg på det – djuret dödades och dess kropp förstördes och kastades i elden för att brännas upp. Från de övriga djuren togs också deras välde, ty deras livslängd var bestämd till tid och stund.

Sedan fick jag, i min syn om natten, se hur en som liknade en människoson kom med himmelens skyar, och han närmade sig den gamle och fördes fram inför honom. Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som inte skall tas ifrån honom, och hans rike skall inte förstöras.

Responsoriepsalm

Till Dan B:52-58

Prisa Herren, berg och höjder.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, allt som växer på marken.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, hav och floder.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla källor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, valar och allt som rör sig i vattnet.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla himlens fåglar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla vilda och tama djur.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Jfr Luk 21:28

V. Råta på er, lyft era huvuden,
ty er befrielse närmar sig.

Evangelium

Luk 21:29–33

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: »Se på fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Dan 7:2–14

I en syn om natten såg jag, Daniel, hur himlens fyra vindar rörde upp det väldiga havet. Och fyra stora djur steg upp ur havet, alla olika. Det första var som ett lejon men hade örnvingar. Medan jag betraktade det slets vingarna av, och djuret restes upp från marken, ställdes på två ben som en människa och fick en människas förstånd. Jag såg ett djur till, det andra. Det var likt en björn och reste sig till hälften; det hade tre revben i gapet, mellan tänderna, och man manade på det: ”Upp nu och sluka mycket kött!” Sedan såg jag ännu ett djur. Det var som en leopard, och det hade fyra fågelvingar på ryggen; det hade fyra huvuden och gavs makt att härska.

I synerna om natten såg jag därefter ett fjärde djur. Det var fruktansvärt, skräckinjagande och omåttligt starkt. Det hade stora tänder av järn. Det slukade och krossade, och allt som blev kvar trampade det under fötterna. Det liknade inte de andra djuren, och det hade tio horn. Medan jag betraktade hornen sköt det mellan dem upp ett litet horn, som fick tre av de ursprungliga hornen att lossna. Det hade ögon som en människa och en mun som talade stora ord.

Sedan såg jag tronstolar sättas fram och en uråldrig man slå sig ner. Hans kläder var snövita, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var eldslågor och hjulen därunder flammande eld. En ström av eld flöt fram från platsen där han satt. Tusen och åter tusen betjänade honom, tiotusen och åter tiotusen stod där inför honom. Så tog domare plats och böcker öppnades. Jag såg sedan hur djuret blev dödat på grund av de stora ord som hornet talade; kroppen brändes upp och förintades. Och de andra djuren berövades sin makt men fick fortsätta att leva intill fastställd tid och stund.

Jag såg vidare i synerna om natten hur en som liknade en människa kom med himlens skyar; han nalkades den uråldrige och fördes fram inför honom. Åt honom gavs makt, ära och herravälde, så att människor av alla folk, nationer och språk skulle tjäna honom. Hans välde är evigt, det skall aldrig upphöra, och hans rike skall aldrig gå under.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, berg och höjder,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, allt som växer på marken,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, hav och floder,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla källor,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, valar och allt som rör sig i vattnet,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla himlens fåglar,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, alla vilda och tama djur,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja Jfr Luk 21:28

V. Rätta på er, lyft era huvuden,
ty er befrielse närmar sig.

Evangelium

Luk 21:29–33

Vid den tiden framställde Jesus denna liknelse för sina lärjungar: "Se på fikonsträdet och alla andra träd. När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära. På samma sätt vet ni, när ni ser detta hända, att Guds rike är nära. Sannerligen, detta släkte skall inte förgå förrän allt detta händer. Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå."

LÖRDAG DEN 2 DECEMBER

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 1993:

Läsning

Dan 7:15–27

Jag, Daniel, kände min ande oroas i sin boning, och den syn som jag hade haft förskräckte mig. Jag gick fram till en av dem som stod där och bad honom om en tillförlitlig förklaring på allt detta. Och han svarade mig och sade mig uttydningen på det: »De fyra stora djuren betyder att fyra kungar skall uppstå på jorden. Men sedan skall den Högstes heliga få riket och ta det i besittning för evig tid, ja, för evigheters evighet.«

Därefter ville jag ha tillförlitlig förklaring angående det fjärde djuret, som var olikt alla de andra, det som var särskilt förskräckligt och hade tänder av järn och klor av koppar, det som uppslukade och krossade och sedan trampade under fötterna vad som blev kvar, likaså angående de tio hornen på dess huvud, och angående det

nya hornet, det som sedan sköt upp, och för vilket tre andra föll av, det hornet som hade ögon, och en mun som talade stora ord, det som var större att skåda än de övriga, det hornet som jag också hade sett föra krig mot de heliga och bli dem övermäktigt, till dess att den gamle kom och rätt blev skipad åt den Högstes heliga och tiden var inne, då de heliga fick ta riket i besittning.

Då svarade han så: »Det fjärde djuret betyder att ett fjärde rike skall uppstå på jorden, ett som är olikt alla de andra rikena. Det skall uppsluka hela jorden och förtrampa och krossa den. Och de tio hornen betyder att tio kungar skall uppstå i det riket. Och efter dem skall uppstå en annan, som skall vara olik de förra, och som skall slå ned tre kungar. Och denne skall upphäva sitt tal mot den Högste och föröda den Högstes heliga. Han skall sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar, och de skall ges i hans hand under en tid, och tider, och en halv tid. Men dom skall bli hållen, och hans välde skall tas ifrån honom och fördärvas och förgöras i grund. Men rike och välde och storhet, över alla rikena under himmelen, skall ges åt den Högstes heliga folk. Dess rike skall vara ett evigt rike, och alla välden skall tjäna och lyda det.«

Responsoriepsalm

Till Dan B:59–64

Prisa Herren, ni människor.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, Israel.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans präster.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans tjänare.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, rättfärdiga själar och andar.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni heliga med ödmjuka hjärtan.

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Luk 21:36

V. Håll er vakna och be
så att ni kan stå upprätta inför Människosonen.

Evangelium

Luk 21:34–36

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen.«

Ur Lektionarium för vardagar band II utgiven 2022:

Läsning

Dan 7:15–27

Jag, Daniel, blev skakad i djupet av min själ och skrämnd av synerna jag såg. Jag gick då fram till en av dem som stod där och bad att få klarhet om allt detta, och han svarade mig och förklarade vad det betydde: "Dessa stora djur, fyra till antalet, betecknar fyra kungar som träder fram på jorden. Därefter skall den Högstes heliga få riket och besitta det för evigt, ja, i evigheters evigheter."

Jag ville sedan få klarhet om det fjärde djuret, det som var olik alla de andra, övermåttan skräckinjagande, med tänder av järn och klor av koppar, det som slukade och krossade och trampade under fötterna allt som blev kvar. Och jag ville få klarhet om de tio horn som det hade på huvudet och om det nya horn som sköt upp och gjorde att tre föll av – hornet med ögon och en mun som talade stora ord, det som också såg större ut än de övriga. Jag fick se hur det hornet förde krig mot de heliga och underkuvade dem, ända till dess att den uråldrige kom och ett domslut gav den Högstes heliga deras rätt och stunden kom då de heliga tog riket i besittning.

Han fortsatte: "Det fjärde djuret betecknar ett fjärde rike som kommer på jorden, ett som skiljer sig från alla andra riken; det skall sluka hela världen, förtrampa den och krossa den. De tio hornen innebär att tio kungar som härstammar från detta rike skall träda fram och efter dem ytterligare en, en som är olik de andra och bringar tre kungar på fall. Han skall höja sin röst mot den Högste, fara hårt fram mot den Högstes heliga och vilja ändra på högtider och lagar, och de heliga skall vara utlämnade åt honom under en tid och två tider och en halv tid. Sedan kommer domstolen samman och tar ifrån honom väldet så att det ödeläggs och går under för alltid. Och herradömet, väldet och storheten hos rikena under himlen skall ges åt det folk som är den Högstes heliga. Deras rike skall vara ett evigt rike, som alla välden kommer att tjäna och lyda."
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Till Dan B:59–64

R. Lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni människor,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, Israel,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans präster,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni hans tjänare,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, rättfärdiga själar och andar,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Prisa Herren, ni heliga med ödmjuka hjärtan,

R. lovsjung och upphöj honom i evighet.

Halleluja

Jfr Luk 21:36

V. Håll er vakna och be,

så att ni kan stå upprätta inför Människosonen.

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: "Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen som av en snara, för den skall komma över alla som bor på jorden. Håll er vakna hela tiden och be att ni får kraft att undfly det som väntar och kan stå upprätta inför Människosonen." Så lyder Herrens evangelium.

FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT DEN 3 DECEMBER**Första läsningen**

Jes 63:16b–17; 64:1–8

Du, Herre, är vår fader,
alltid har du hetat vår befriare.
Varför låter du oss gå vilse
och överge dina vägar, Herre,
varför gör du våra hjärtan hårda,
så att vi inte fruktar dig?
Ändra dig för dina tjänares skull,
de stammar som är din egendom.

O att du slet itu himlen och steg ner,
så att bergen bävade inför dig,
som när elden bränner upp riset,
som när elden får vattnet att koka!
Fienden skulle lära känna ditt namn
och folken darra inför dig
när du utförde underverk som vi inte väntade oss
och aldrig förr hade hört om.
Inget öra har hört, inget öga har sett
någon annan gud än dig gripa in
för dem som hoppas på honom.
Du tar dig an dem som med glädje gör det rätta,
dem som följer dig och tänker på dig.
Fast du vredgades syndade vi.
Så har vi gjort sedan urminnes tid –
skall vi bli frälsta?
Vi har alla blivit som något orent,
en nersölad dräkt är all vår rättfärdighet.
Vi vissnar alla som löv,
och likt vinden sveper våra synder bort oss.
Ingen åkallar ditt namn,
ingen vaknar upp och håller sig till dig.
Du har dolt ditt ansikte för oss
och utlämnat oss åt våra synder.

Men du, Herre, är vår fader.
Vi är leran och du har format oss,
vi är alla ett verk av din hand.

Responsoriepsalm

Ps 80:2ac, 3b, 15–16, 18–19 (R. jfr 4)

*När responsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 652**. När den läses används följande text:*

R. Herre, kom till vår hjälp och befria oss!

Lyssna, Israels herde,
du som tronar på keruberna, träd fram i glans

Väck din styrka till liv
och kom till vår hjälp! R.

Gud Sebaot, vänd tillbaka,
blicka ner från himlen och se!

Ta dig an denna vinstock,
den ranka din hand har planterat. R.

Håll din hand över mannen vid din högra sida,
över honom som du har fostrat.

Vi viker inte bort från dig.
Låt oss leva, så skall vi åkalla dig. R.

Andra läsningen

1 Kor 1:3–9

Nåd och frid från Gud, vår fader, och herren Jesus Kristus. Jag tackar alltid min Gud för att han har gett er sin nåd genom Kristus Jesus. Genom honom har ni blivit rika på allt, allt slags tal och allt slags kunskap. Ty vittnesbördet om Kristus har vunnit sådan fasthet hos er att det inte saknas något i era nådegåvor medan ni väntar på att vår herre Jesus Kristus skall uppenbaras. Han skall också ge er fasthet ända till slutet, så att ni inte kan anklagas på vår herre Jesu Kristi dag. Gud är trofast, han som har kallat er till gemenskap med sin son Jesus Kristus, vår herre.

Halleluja

Jfr Ps 85:8

V. Herre, låt oss se din nåd,
och ge oss din frälsning.

Evangelium

Mark 13:33–37

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Se till att ni håller er vakna, ni vet inte när tiden är inne. Det blir som när en man har rest bort; han har lämnat sitt hus och låtit sina tjänare ta hand om det, var och en med sin uppgift, och han har befallt portvakten att vaka. Håll er alltså vakna, ni vet inte när husets herre kommer, om det blir på kvällen eller vid midnatt eller i gryningen eller på morgonen. Se upp, så att han inte plötsligt kommer och finner er sovande. Jag säger till er, och jag säger till alla: Håll er vakna!«

eller:

Evangelium

Mark 11:1-10

När Jesus och lärjungarna närmade sig Jerusalem och var vid Betfage och Betania vid Olivberget skickade han i väg två av sina lärjungar och sade till dem: »Gå bort till byn där framme. När ni kommer in i den hittar ni genast en ungåsna som står bunden där, en som ännu ingen har suttit på. Ta den och led hit den. Om någon frågar er vad ni gör, så svara: Herren behöver den, och han skall strax skicka tillbaka den.« De gav sig i väg och såg en ungåsna stå bunden ute på gatan vid en port, och de tog den. Några av dem som stod där frågade: »Vad gör ni? Tar ni åsnan?« Lärjungarna svarade som Jesus hade sagt, och då lät man dem gå. De ledde åsnan till Jesus och lade sina mantlar på den, och han satte sig upp på den. Och många bredde ut sina mantlar på vägen, andra strödde ut löv som de tog från träden runt om. Och de som gick före och de som följde efter ropade: »*Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Välsignat vår fader Davids rike som nu kommer! Hosianna i höjden!*«